

Fokozódó nyomás nehezedik a Fideszre

Kövér László a koalíciós esélyekről és a belügyminiszter kéretlen jótanácsairól

Holnap ülésezik a Fidesz országos választmánya, amely dönt a párt választási együttműködéséről. Kövér László szerint: aki a Fideszre adja le voksát, az Orbán Viktorra és a polgári Magyarországra szavaz, és nem Torgyán József. A Fidesz alelnöke interjújában arra is rámutat: figyelme méltó, hogy az SZDSZ-nek három és fél évi kormányzás után csak annyi mondanivalója van a választóknak, ami kimerül a Fidesz pocskondiázásában.

– Ahhoz képest, hogy még a tavaszszal elkezdődtek a konkrét tárgyalások az együttműködésről a Fidesz és az MDF között, majd több mint tíz szekcióban folytatódott a programok összehangolása, eléggé elszaladt az idő a választási megállapodás véglegesítése felett. Miért e késsedelem?

– Valóban, már 1994-től kezdve folyamatosan sürgettük a tárgyalásokat az ellenzéki pártokkal, mert azt gondoltuk, minél közelebb járunk a következő választáshoz, annál nehezebb lesz kompromisszumot kötni. Szerencsére még nem késtünk el annyira, hogy ne sikeresen zárjuk le az egyeztetéseket az MDF-fel.

– Sor került éles vitákra is?

– Egyáltalán nem, mindkét delegáció megegyezésre és mindenki számára elfogadható kompromisszumokra törekedett. Ez végül is sikerült, ami nem azt jelenti, hogy valamennyi vitás kérdésben megállapodás született, hiszen a feloldhatatlannak tűnő ellentmondások megvitatását levettük a napirendről.

– Vajon megalapozottak a létrejött kompromisszumok? Politikai megfigyelők szerint ugyanis a Fidesz valódi politikai súlyát meghaladó mértékben igyekszik rátelepedni a vele partneri viszonyban lévő pártokra.

– Ez a fajta csúsztatás ismerős számunkra. Olyasmi történik velünk, mint a viccbéli nyuszival: ha van sapka rajtunk, azért kell bennünk megverni, ha meg nincs rajtunk sapka, azért. Ha azonos számú közös jelöltekben állapodtunk volna meg például az MDF-fel, akkor most arról beszélhetnénk az úgynevezett politikai elemzők, hogy a Fidesznek még ahhoz sem volt ereje, hogy érvényesítse a társadalmi támogatottságából fakadó politikai súlyát, s lemondva az önállóságról, egy

számára előnytelen kompromisszumba is képes belemenni...

– Ez utóbbi szinte akár igaz is lehetne, hiszen néhány választási körzetben valóban nem sikerült megegyezésre jutniuk, így ott párhuzamosan indulnak majd a parlamenti választásokon az MDF és a Fidesz saját képviselőjelöltjei.

– Ezt nem tartom szerencsésnek, de tragikusnak sem. Az a megállapodás, ami végül is megkötött a Demokrat Fórummal, a realitások talaján született, s mindkét fél számára, illetve a mérsékelt polgári ellenzékét támogató választók számára szintén előnyös. Nem kis eredmény, hogy több mint hatvan, reményeink szerint győzelemre esélyes helyen nyílik lehetősége a választóknak egy ellenzéki összefogás támogatására.

– De a jelenlegi belpolitikai erőviszonyok közepette az ilyen mélységű együttműködés mégsem tűnik elegendőnek a győzelemhez.

– Lehet, hogy ez kevés, de ilyen mértékű összefogásra a pártok között eddig nem volt példa: a Fidesz–MDF együttműködése az elmúlt időszak legszorosabb és kompromisszumok árán létrehozott megállapodása. Meggyőződésem szerint hosszú távon ki kell alakulnia Magyarországon egy kétpólusú, balközép-jobbközép váltógazdálkodásnak, ám ez az integráció egy viszonylag lassú folyamat, ami arra sem lesz tekintettel, hogy négyévente parlamenti választásokat tartanak. A folyamat mai állását jelzi az ellenzéki oldalon végbemenő blokkosodás: az egyik oldalon a Fidesz–MDF szövetsége, a másik oldalon pedig az FKGP fogja nagy valószínűséggel a KDNP megmaradt bázisát integrálni.

– Ami történik, a Fidesz számára komoly siker, de a teljes ellenzéki összefogás szempontjából mindenképpen veszteség.

– Soha sem volt szó összellenzéki összefogásról, már csak azért sem, mert a politikai határokat ki-ki máshol húzta meg. Eredetileg az MDF-et, a Fideszt és a KDNP-t felöllel hárompárti együttműködésről beszéltek, amely sajnos csak a mai formájában jöhetett létre. A kiszagadók az első pillanattól kezdve nyilvánvalóvá tették: a választások első fordulójában semmiféle partnerséget sem kívánnak vállalni. Ebből következően a jelenlegi politikai realitások között számunkra a

Fidesz–MDF megállapodás az elérhető maximum volt.

– A kiszagadók elnök legutóbb azt mondta: koalíciós partnerül inkább választaná a Fideszt, mint az MSZP-t.

– Az ellenkezője lett volna meglepő Torgyán József szájából. Ebben semmi

Kövér László: Már régóta nem foglalkoztat bennünket, milyen címkéket ragasztgatnak ránk mások

Havran Zoltán felvétele

kivetnivalót nem látok, sőt örömmel nyugtázom, hogy végre elfogadta azt a régi álláspontunkat, amely szerint az ellenzéki pártok valódi ellenfelei ma kormányon vannak és nem ellenzékben.

– A Fidesz is úgy gondolja, hogy egyszerűen inkább a kiszagadók, mint egyszer az MSZP?

– Ha az FKGP tradícióit, értékrendjét vesszük figyelembe, akkor sértő lenne őket egy napon említeni a szocialista párttal. Ugyanakkor világosan szeretném leszögezni: aki a Fideszre szavaz, nem Torgyán Józsefre adja le voksát, hanem Orbán Viktorra és a polgári Magyarországra; a felemelkedésre, az esélyegyenlőségre és a tisztességes megélhetést biztosító jövőre szavaz.

– A szabad demokraták múlt heti küldöttgyűlése úgy foglalt állást: Magyarország egyetlen liberális pártja az SZDSZ, amely egyedülként képes egyszerre meg-

valósítani a modernizációt és a polgárosodást. Csurka István és Torgyán József szerint a Fidesz nem konzervatív párt, az SZDSZ szerint pedig nem liberális. Akkor milyen?

– Már régóta nem foglalkoztat bennünket, milyen címkéket ragasztgatnak ránk mások. A Fidesz egy polgári, szabadelvű párt, amin az sem változtat, ha Csurka Istvánnak és Magyar Bálintnak más a véleménye. Ugyanakkor figyelme méltónak tartom, hogy egy kormányzó pártnak három és fél év elteltével csak annyi mondanivalója akadt, ami kimerül a Fidesz pocskondiázásában. Megjegyzem, az ő szempontjukból nézve ez érthető, hiszen az SZDSZ három frontembere igazán elfoglalt személyiség. Demszky Gábor főpolgármester éppen azzal van elfoglalva, hogy a kiborult „korrupciós edény” tartalmát lázas igyekezettel elüntesse, és előremeneküljön minden elkövet annak érdekében, hogy a városházi ellenzék ne hagyja fel a város vezetéséig esetleg elérő szárait. Aztán adva van egy szabad demokrata kultuszminiszter, aki elődjével együtt tevékenysége során több kárt okozott a közoktatásban, a felsőoktatásban és a tudományban, mint ötven év kommunizmusa. És van egy pártelnök belügyminiszter, akinek regnálása alatt a bűnözés soha nem látott mértékben nőtt, a rendőrség képtelen kifizetni a benzines telefonszámait, s akinek a működése során az önkormányzatok állami támogatása redlértékben kevesebb mint felére apadt. És ne feledjük: ugyancsak az ő asszisztenciája mellett próbált meg kiismerni az önkormányzatokat a Tocsik-ügyhöz hasonló csalásokkal. Ha tehát ilyen frontemberei vannak egy pártnak, érthető, hogy igyekeznek az MSZP asztaláról lehulló morzsákért kuncsorogni, miközben politikai ellenfeleik ócsárlásával megpróbálják elterelni megmaradt szavazóik figyelmét saját zsakutács politikájukról.

– Több fideszes polgármester körül alakult ki botrány az elmúlt hónapokban. A legfrissebb a fehérvári. A Rádió utcai lakásfoglaló cigányok kitelepítésére gondolok.

– Mióta a Fidesz népszerűsége emelkedni kezdett, szinte valamennyi polgár-

mesterünkre fokozódó nyomás nehezedik Pécsről Kaposváron át Karcagig. A székesfehérvári ügyet ezen túlmenően is tragikusnak és vérlázítósnak tartom. Felhaborító, hogy néhány vasárnapi jogvédő lerándul a fővárosból tüntetni, majd felhellec olyan embereket, akik távozásuk után ott maradnak a városban, s kénytelenek elszervezni a hecckampány miatt velük szemben felerősödő ellen-szenvet. Teszik ezt oly módon, hogy miután jól kiiltakozták magukat, hazamennek a belvárosi meg a rózsadombi lakásaikba, s csak néha-néha rándulnak le azon kisebbségiek és szerencsétlen sorstársaik körébe, akiknek állítólag a szívükön viselik a gondjait. Ugyanez a véleményem a belügyminiszterrel is, aki kéretlen jótanácsaival, mutatóujját felemelve nem habozik rendre inteni az önkormányzatokat Sátoraljaitihelytől kezdve Székesfehérvárig. Azt gondolom, ennek az ügynek az igazi vesztesei nem a Rádió utca rosszhiszemű, jogcím nélküli lakáshasználói, hanem azok a tisztességes rommák, akik a most felerősödött előítéletek lesznek kénytelenek együtt élni a jövőben Fehérváron.

– Ez a precedens értékű eset nem veszélyeztetheti-e az amúgy is labilis magyarországi jogi intézményrendszert? Nem tekinthető-e ez nyílt üzenetnek azok számára, akik rendszeresen figyelmen kívül hagyják a törvényeket?

– Természetesen ezzel a konzekvenciával is jár a Rádió utcai ügy. A néhány napja még a törvényekre hivatkozva utcai tüntetőket verető belügyminiszter most azt sugallja: érdemes a mai Magyarországon a törvénykerülés útját járni, mert előbb-utóbb, ha kellő konfliktust sikerül generálnia bárkinek, akkor egy nagyvárosi önkormányzat is kénytelen meghátrálni egy kis csoport és a mögöttük álló, politikai hátsó szándékkal ágáló nyomása előtt. Kérdem én, ha a lakásra hosszú ideje váro nyolcszáz fehérvári polgár is elkezdene lázasan keresni feltörhető üres lakásokat, és beköltözne a lebontásra váró szükséglakásokba, majd pedig követelné az önkormányzattól a probléma megoldását, vajon ezek a vasárnapi kávéházi jogvédők akkor is ott lennének-e Székesfehérváron, tudnának-e értelmes megoldást ajánlani?

Varjú Frigyes